

Deli Sevda

– Alpaslan · 16 Kasım 2012

Hani şu senin deli gibi sevdiğin çocuk bir gün sana “seni seviyorum” der de, çıkarsanız, anlatayım neler olacak:

İlk önce sana seni sevdiğini söyleyecek, senin için uğraşacak, seni mutlu edecek, sana sarılacak, seni öpecek, sana istediğin her şeyi verecek. Hediyeler alacak, seninle uyuyacak, gezecek, birlikte kahkahalar atacaksınız. Sonra yemek, sonra resim, herşeyi birlikte yaşayacaksınız. Ayakların yerden kesilecek, herkese onu anlatacağsın, hatta ondan başka hiçbir şeyi konuşmayacaksın. Onun sonsuza dek yanında olacağını düşünüp, onun için herkesi karşına alacaksın. Hayatını, ondan ibaret gibi anlatacak ve yaşayacaksın. Gözlerinde kaybolacaksın, ellerini bırakmak istemeyeceksin, üşüdüğünde ona sarılacaksın, kalbinin atışını hissedeceksin, kokusunu ciğerlerine kadar ezberleyeceksin. Ne zaman ne yaptığını, mimiklerini, kirpiklerini, ellerini aklına gelecek ne varsa bir bir aklına işleyecek hepsinin şekli şemali.

Her şey güzel gidiyor diyeceksin, sonra bir şey olacak. Bir soğukluk girecek araya, bir umursamama, bir takmama. İşte o zaman yerden kestiği ayaklarıyla, çakılacaksın yere. Bir şey olmayacak vücuduna ama kalbin parçalanacak. Öleceksin her gün... Çünkü o senden sıkılmış olacak. Çünkü o senden bıkmış, artık başka tatlar arıyor olacak. Çünkü o, çoktan bir başkasıyla konuşmaya başlamış, senden kurtulmanın yolunu arıyor olacak.

Sen ne mi olacaksın? Hayatına giren her adama onun sana yaptığı bu şerefsizliği ödetmeye çalışacaksın. Canı yansın isteyeceksin, senin mutluluğunu duysun, kahrolsun diye dualar edeceksin. Onsuz mutlu olabileceğini kanıtlamaya çalışacaksın, nefret ede ede seveceksin. “Bir gün bana gelirse asla dönmeyeceğim” yalanına kendini inandıracak, ama hep gelmesini bekleyeceksin.

Sen ne mi olacaksın? Sen, yaşarken öleceksin...